

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر محمد کریم فارغی - استرالیا

۰۹ جون ۲۰۲۴

داکتر محمد کریم فارغی

از موقف رئیس دوره ئی شورای امنیت تا به لغو عضویت آن از ملل متحد

به دنبال تعلیق کرسی افغانستان؛

پاکستان عضو غیردایم شورای

امنیت سازمان ملل شد

برای تایید و خواندن متن خبر این شماره را گوگل کنید 202406061254

مدت قریب سه سال از تطبیق پروتوکول دوحه بین اداره استخباراتی ایالات متحده امریکا (سیا) و طالبان می گذرد ولی محتویات کامل این پروتوکول مرموز هنوز افشاء نگردیده است. در پروتوکول از طالبان به نام امارت اسلامی یاد آوری گردیده است ولی در بین بریکت یا قوس نوشته اند (امریکا آن را به رسمیت نمی شناسد)، این بریکت ها چندین بار به تکرار تأکید می کند که امریکا این نام را به رسمیت نمی شناسد ولی طالبان با آن اعتراضی نکرده و آن را

امضاء گذاشته اند. معنای این دیپلوماسی چیزبست که حالا در عمل می بینیم. پس جایگزین خلأ موقف سیاست خارجی کشور را چگونه در نظر گرفته بودند؟

پس از قرار داد دیورند که بین بریتانیا و عبدالرحمان خان به امضاء رسید، این دومین قرارداد از نوع خود است. در قرار داد دیورند پس از قیچی کاری سرحدات شمالی، شرقی و جنوبی، امور خارجی قلمرو مربوط به امیر عبدالرحمان خان صلاحیت کمپنی هند شرقی دانسته شد ولی در مقابل امیر حاکمیت عام و تام در سراسر قلمرو خود داشته و بریتانیا از مداخله در امور داخلی خودداری نموده و از امتناع از حمایت مخالفان امیر اطمینان داده بود. این اطمینان باعث شد که امیر حاکمیت آهنین تشکیل بدهد و قلمرو خود را تحکیم ببخشد.

پروتوکول دوحه با الهام از قرار داد دیورند بین امارتی که امریکا به رسمیت نمی شناسد و استخبارات امریکا منعقد گردید و امور سیاست خارجی این امارت به عهده جانشین کمپنی هند شرقی یعنی پاکستان گذاشته شد.

بیجا نیست که امروز به عوض انتخاب دوره ئی افغانستان من حیث عضو غیر دائمی شورای امنیت، پاکستان این کرسی را تصاحب کرده است. افغانستان در دهه شصت عضویت غیر دائمی شورای امنیت را داشت و مرحوم عبدالرحمان پژواک ریاست دوره یکساله جلسات این شورا را به عهده داشتند که هم جلسات از پرستیژ عالی برخوردار گردیده بود و هم موقف افغانستان در عالی ترین سطح آن بررسی گردیده بود.

حاکمیت بیست ساله عناصر مجهول الهویه و اغلباً جواسیس بیگانه ها، دزدی، فساد و جنایات سازمان یافته که به طور عمدی جزء پالیسی آنها شده بود، مردم را به حاکمیت طالبان، موجودات یک چشمه محتاج ساخت و امروز ظاهراً همه به این قانع گردیده اند که در زیر سایه پاکستان زندگی بی درد سر و بی دغدغه را با جیب ها و مغز های خالی سپری نمایند...